

ת"פ 35489/05 - מדינת ישראל נגד י' א' יצחק חיים עובדי, שניהם ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 35489-05-16 מדינת ישראל נ' אמרו ואח'

לפני כבוד השופט שאל אבינו
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תום קובצ'
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
נגד

הנאשמים: 1. י' א'
2. יצחק חיים עובדי
שניהם ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

וחר דין

א. רקע כללי:

1. הנאים הורשו - במסגרת הסדר טיעון דין, ללא הסכמתו לעניין העונש - על יסוד הוודאות בעובדות כתוב האישום המתוקן בשלישית (להלן - כתוב האישום), בבחירה סדרה של עבירות מרמה הנוגעות למרקען. כתוב האישום אוחז שני אישומים, שככל אחד מהם עניינו בעסקת מרמה שבמסגרתה ניסו הנאים (באישום השני, נאשם 1 בלבד) למכור חלקות מרקען לא להם.
2. בעובדות כתוב האישום המתוקן נתען, בתמצית, כללה:

האישום הראשוני (שני הנאים):

העובדות:

מר מרדכי ליפקין הוא הבעלים של נכס מקרקעין בתל-אביב. במועד שאנו ידוע במדוקן למאשימה, עבר ליום 17.02.16, גמרו הנאים אומר בלבם למכור במרמה את המקרקעין ללא ידיעת ליפקין, בתמורה לסכום כסף גדול.

לצורך ביצוע העסקה, במועד שאנו ידוע במדוקן ערב ליום 17.02.16, קשרו הנאים קשר עם מר עזרה רפאל (להלן - עזרה) לבצע פשע, בכר שנאים 2 פנה לעזרה, על דעת נאשם 1, ובקש ממנו למצוא "פרונטער" אשר יתבהא ליפקין ובאמצעותו תבוצע עסקת המרמה. בתמורה לכך, ולהסתעתו של המתחזה למקומות שונים, הובטח לעזרה כי יקבל סכום של 25,000 ₪ עם השלמת העסקה. עזרה נעתר להצעה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו פנה עזרה למר ג'קסון זובי (להלן - ג'קסון) וביקש ממנו להתחזות ליפקין, במטרה להוציא לפועל את עסקת המרמה בתמורה לכך הבטיח לג'קסון תשלום. ג'קסון נאות

לבצע את עסקת המרימה. הנאים נפגשו עם עזרא, ג'קסון ואדם נוסף, ונאים 1 חזר על ההצעה לג'קסון להתחזות ליפקין ולשמש כ"קוף" בתמורה לסכום של 25,000 ₪. ג'קסון נעתר להצעה.

ג'קסון ניגש יחד עם נאים 1 להצלם לתמונות פספורט, והעבירו לנאים 1 לצורך הנפקת תעודה זהות מזויפת. הנאים צייפו, באמצעות אחר זהותו אינה יודעה למאשימה, תעודה זהות הנושא את פרטיו של ליפקין ואת תമונתו של ג'קסון, ונחזהה להיראות כתעודת זהות מקורית של ליפקין. ג'קסון קיבל מナשים 1 את תעודה זהות המזויפת וכן טלפון נייד.

במהלך חודש פברואר 2016 או בסמוך לכך פנה נאים 1 למדריכי שלו, עמו יש לו היכרות מוקדמת, והציג לו לרכוש את המקראקען במחיר אטרקטיבי (להלן - המתلون). המתلون הביע עניין בהצעה וביקש לפגש את בעל המקראקען.

ביום 16.02.16 או בסמוך לכך נפגשו הנאים יחד עם המתلون, ג'קסון, עזרא, עו"ד נידאל ואחרים. במהלך הפגישה הציג עצמו ג'קסון בכובע קליפקין, והציג מסמכים הנוגעים למקראקען. בפגישה סוכם כי המתلون ירכוש את המקראקען **תמורתה 2.8 מיליון ₪**.

ביום 17.02.16 התקיימה פגישה במשרדו של עו"ד נידאל בנווכות הנאים, המתلون, ג'קסון ואדם נוסף. במהלך פגישה זו שוב התיציג ג'קסון בכובע קליפקין, באמצעות תעודה זהות המזויפת, וחתם, ביחד עם הרוכש, על הסכם מכירת מקראקען.

לאחר החתימה מסר המתلون לידי עו"ד נידאל המכחאה על סך של 250,000 ₪, וכן מסר לנאים 1 סך של 50,000 ₪ במחזון. סמוך לאחר מכן פרט נאים 1 את המכחאה לבדוק להחלפת כספים, וקיבל תמורתה במרימה סך של 250,000 ₪.

בהתאם לשיכום בין המעורבים, מסר נאים 1 לנאים 2, לג'קסון ולעזרא 5,000 ₪ כל אחד, מתוך סך של 300,000 ₪ שקיבל מהמתلون. נאים 2 לא קיבל מנאשים 1 כספים נוספים מתוך סכום הכספי שהתקבל במרימה.

ביום 02.03.16 נסע נאים 2 עם עו"ד נידאל למשרדי המקראקען בתל-אביב, ובהנחיית נאים 1 ועל דעתם של ג'קסון ועזרא, נרשמה הערת זהורה על המקראקען לטובת המתلون.

לאור חשו של המתلون והגשת תלונה על ידו במשטרת ישראל, העסקה לא יצאה לפועל. לאחר הגשת התלונה השיבו הנאים למתلون את מלאה הסכום שנתקבל מידיו.

במעשייהם המתוארים לעיל צייפו הנאים מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, השתמשו במסמך מזויף, התיציגו בכובעcadם אחר, וכן קיבלו במרימה בנסיבות חמירות **סך כולל של 300,000 ₪** אשר בהמשך הושבו למתلون, והכל בנסיבות חדא. הנسبות המחייבות מתבטאות באופי המרימה, במעשי היזוף הנלוים לה, בהיותה פרי מאץ מתוכן וממושך ובסכום הכספי הגבוה שהתקבל ושיהה אמור להתקבל לו, הייתה יוצאה המרימה אל הפועל בשלמותה.

הוראות החקיקות:

קשר קשור לביצוע פשע - עבירה לפי הוראות סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תש"ל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **קבלת דבר במרימה בנסיבות חמירות** - עבירה לפי הוראות סעיף 415 סיפה לחוק העונשין; **ניסיונו לקבל דבר במרימה בנסיבות חמירות** - עבירה לפי הוראות סעיף 415 סיפה יחיד עם סעיף 25 לחוק העונשין; **זיוף מסמך בנסיבות חמירות** - עבירה לפי הוראות סעיף 418 סיפה לחוק העונשין; **שימוש במסמך**

ழוויף בנסיבות חמירות - עבירה לפי הוראות סעיף 420 סיפא לחוק העונשין; התחזות אחר - עבירה לפי הוראות סעיף 441 לחוק העונשין.

האישום השני (נאשם 1 בלבד):

העובדות:

מר יעקב פרי הוא הבעלים של נכס מקרקעין באשקלון. במועד שאינו ידוע למאשימה במדוק, בין חודש ינואר לבין חודש מרץ 2016, החליט נאשם 1 למכור את המקרקעין ללא ידיעת פרי ולקבל תשלום סכום גדול של כסף.

במועד שאינו ידוע במדוק למאשימה הגו נאשם 1 וג'קסון תכנית מרמה, במסגרת יתרזה ג'קסון לפרי ומכור את המקרקעין לאדם אחר.

על מנת להוציא את התכנית אל הפועל פעל נאשם 1 וג'קסון כלהלן:

א. נאשם 1 זיף, בעצמו או באמצעות אחר, תעוזת זהות

הנושאת את פרטיו של פרי ואת תമונתו של ג'קסון, הנחיה להיות תעוזת זהות
מקורית של פרי, ומסרה לג'קסון.

ב. נאשם 1 וג'קסון קיימו עם אחרים פגישה, במשרד עו"ד

галעד ישעיהו באשקלון, במהלך התיאג ג'קסון בצד כפרי באמצעות התעודה
המזיפת.

ג. במהלך הפגישה חתום ג'קסון, על דעתו ובהסכמה של

נאשם 1, על יפי כוח בו הוא ממנה את עו"ד ישעיהו לפעול בשמו בונגעו
לקרקען.

במעשיו המפורטים לעיל זיף נאשם 1 מסמן בכוונה לקבל באמצעותו דבר, עשה שימוש בתעודה
המזיפת וסייע לג'קסון להティיג בצד כאדם אחר.

הוראות החקוקן:

זיף מסמן בכוונה לקבל באמצעותו דבר - עבירה לפי הוראות סעיף 418 אמצע לחוק העונשין; שימוש

במסמך זוויף במטרה לקבל דבר - עבירה לפי הוראות סעיף 420 אמצע לחוק העונשין; סיוע להתחזות

אדם אחר - עבירה לפי הוראות סעיף 441 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

השלשלות ההליצים המשפטיים והסדר הטיעוני:

ב.

3. כתוב האישום המקורי הוגש בחודש Mai 2016, כאשר עוד בשלב הדיונים המקדמים נגרמו
עיכובים משמעותיים, בעיקר נוכחות היעדריות של נאשם 1 בטענה למצב רפואי שאינו מאפשר התיאצבות.
הצדדים לא הגיעו לככל הסכמות והנאשמים כפרו כפירה כללית, תוך בקשה לחקור את כל עדי התביעה
הנקובים בכתב האישום (ר' גם בתשובה בכתב, שהוגשה במסגרת בקשה מס' 15). התקיק הועבר
לשמיעת הראיות לפני.

4. בדין הראשון לפני נעדרו הנאשמים, בטענה למצב רפואי, גם שלא הוצגו תעוזות רפואיות,
והוצאו נגד צווי הבהא (בפרוטוקול, עמ' 8). גם במועד המשך לא התיאצב נאשם 1, בטענות למצב

רפואו המונע ממנו לעשות כן, באופן שלא אפשר לנחל את המשפט כסדרו (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 15). בדין נוסף צינה ב"כ הנאשימים: "נאשם 1 לא מסנה להתחמק מצבו גרווע. הוא נתן ל' את הסכמתו וככל שיש לוויו והוא יכול לשכב על מיטה בבית משפט הוא מוכן" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 16). עם זאת, בניסיון לביצוע צו הבאה נגד נאשם 1 הסתבר שהוא נמצא מחוץ לביתו (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 18 ועמ' 21). יעיר, כי התיעודות הרפואיות שצירף נאשם 1 נמצאו כבלתי מספקות, ובסיומו של דבר הוא התייצב לדינום, הגם שבשל העיכובים שמיית הריאות החלה רק בחודש يول' 2019.

.5. לאחר שנשמעו חלק מהראיות התנהל בין הצדדים הליך של גישור, לפני כבוד השופט שמא בקר, שבמהלכו הגיעו הצדדים להסדר טיעון דין. במסגרת ההסדר חזרו בהם הנאשימים מכפירותם והודיעו בעבודות כתב האישום (שתוקן בשלישית). בכתב אישום זה תוקנו מספר עבודות באישום הראשוני, לרבות בציון העובדה שלאחר הגשת התלוונה השיבו הנאשימים למතلون את הכספיים שקיבלו מידיו. כמו כן נמחק אישום נוסף (אישור השני שבכתב האישום המקורי) וגם באישום השני (השלישי בכתב האישום המקורי) נמחקו מספר עבודות והוראות חיקוק. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין עתירה משותפת לעונש, למעט לעתירה משותפת להטלת קנס כספי, שלא יפחט מסקום של 50,000 ₪, על כל אחד מהנאשימים.

.6. הנאשימים הודיעו כאמור בעבודות כתב האישום (המתוקן בשלישית) והורשו - על יסוד הודהה זו - בעבירות בהן הואשמו, כפי שפורטו לעיל. בית המשפט הורה על הכנסת תסקרי שירות המבחן בעניינים של שני הנאשימים.

.7. ג'. **גjur הדין שנית בעניינים של ג'קסון ועזרא:**
נגד ג'קסון ועזרא הוגש כתב אישום נפרד, בתיק מקביל שנדון בבית משפט זה לפני כבוד השופט רועי פרי (ת"פ (ת"א) 16-05-35385 מדינת ישראל נ' זהבי ואח' (16.12.19)). ערעור שהגיע ג'קסון על גזר הדין נדחה, ר' עפ"ג (מחוזי ת"א) 20-01-60467 זהבי נ' מדינת ישראל (01.07.20)). בಗזר הדין בתיק המקביל נקבע - כפי שלמעשה צוין גם בעבודות כתב האישום שלפני - שחלקם של ג'קסון ועזרא היה שני, כאשר חלקם של הנאשימים שלפני היה דומיננטי בהחלט ל"פירמידה העברינית מושא פרשת מרמה זו" (ר' בסעיף 13 לגזר הדין). עוד נקבע, כי שיתוף הפעולה של ג'קסון ועזרא בחקירה הוא שהוביל לחשיפת הפרשה ולהגשת כתב האישום נגד הנאשימים שלפני.

.8. בתיק המקביל הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שכלל הסכומות חלקיות לעניין העונש, שבמסגרתן עתרו במשותף לקביעת מתחמי עונש הולמים (כוללים), כלהלן:

בעניינו של ג'קסון - בין 8 חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

בעניינו של עזרא - בין מספר חודשים מאסר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 16 חודשים מאסר בפועל.

עוד הסכימו הצדדים לעתור במשותף להטלת עונשים נוספים, של מאסר מותנה, קנס כספי ופיצויים בסך של 5,000 ₪, על כל אחד מהנ"ל.

.9. בגזר הדין שנית בתיק המקביל התחשב בית המשפט בכך בשיתוף הפעולה של ג'קסון ועזרא עם

המשטרת והן בנסיבותיהם האישיות. בעת גזירת הדין היה ג'קסון בן 81 שנה, ידוע חולי, ועוזרא בן 74 שנה. בסופו של דבר נגזרו על השניים עונשים כלலן: על ג'קסון - 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך של 1,500 ל"נ ופיצויים בסך של 5,000 ל"נ; על עוזרא - 16 חודשים מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים), מאסר מותנה, קנס בסך של 1,500 ל"נ ופיצויים בסך של 5,000 ל"נ.

.ד. עיקר תסקירי שירות המבחן:

10. בתסקיר שנערך בעניינו של נאשם 1 עמד שירות המבחן על נסיבות חייו של נאשם זה, בן 56 שנים חיים, נשוי ואב לשלושה. כאן רק יזכיר כי עוד מעורבותו הסתבר נאשם 1 ביצוע עבירות רכוש ולאחר שוחרר מצה"ל (לאחר תקופה שירות קצרה) החל לנוהל אורה חיים עבריני והתמכרותו לסמים. נאשם 1 האריך לפניו שירות המבחן בתיאור בעיותו הרפואיות, הגם שהציג רק מסמכים חלקיים בהקשר לכך. בחודש נובמבר 2020 קיבל נאשם 1 אישור לשימוש בקניביס רפואי.
11. הגם שנאשם 1 הודה בעובדות כתוב האישום, לפני שירות המבחן הוא לא נטל אחריות של ממש על ביצוע העבירות. נאשם 1 הכחיש תכנון מוקדם ומודעת, טען כי שימש רק כמתוך ואף הוסיף כי התנהלותו הייתה תקינה. שירות המבחן התרשם אפילו כי נאשם 1 אינו נטל אחריות על מעשיו, מציג עדמה קורבנית ונתלה במצבו הבריאותי. יתר על כן, נאשם 1 מציג עדמה מטעשת ודפוסי מחשבתו הם שליליים ומרמתיים; ובנסיבות אלה נמנע השירות מהמליצה שיקומית בעניינו.
12. בתסקיר שנערך בעניינו של נאשם 2 עמד שירות המבחן על נסיבות חייו של נאשם זה, בן 53 שנים חיים, גrown ואב לילדה. עוד בעורותו, לאחר שנשר מלימודי, חבר נאשם 2 לחברה שלoit והחל במערכות פלילית ובשימוש בסמים, לרבות סמים קשים כהרואיין. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן שימוש אינטנסיבי בסמים עד פניו לאשפוז באופן עצמאי, בגיל 32, כאשר מאז חדל משימוש בסמים.
13. אשר לעבירות מסוימת מושא כתוב האישום הסביר לנאשם 2 את התנהלותו על רקע קשיים כלכליים ורצון צורך במעטה מהיר לקשיין. נאשם 2 נטל אחריות על מעשיו ומספר כי פנה מיזמתו לנאשם 1 וביקש להיות שותף במרמה, מתוך מחשבה כי קיים במעשים סיכון מזעריו לעומת הרוחות הצפוי. שירות המבחן התרשם אפילו כי העבירות בוצעו על רקע דפוסים עבריניים מושרים, חוסר היציבות בה חי נאשם 2 והחיפוש אחר פתרונות כלכליים מהירים. נאשם 2 מסר כי בזמן אמרת לא השכיל להבין את חומרת העבירות ומשמעותן, אך כי הוא מבין זאת ומוצר על הפגיעה שגרם.
14. כגורם סיכון, בעניינו של נאשם 2, ציין שירות המבחן כי סנקציות עונשו שהוטלו על נאשם 2 בעבר, כולל עונשי מאסר, לא מנעו את מעורבותו השולית והחרתית על ביצוע עבירות. כמו כן נראה כי נאשם 2 נטה להתנהגות אימפרטיבית במצב דחק. על אף השינוי באופן תפקודו נראה כי נאשם 2 נעזר בגורמים חיוניים ולא ברור באיזו מידת מדובר בהליכים פנימיים, שיאפשרו התמודדות עם קשיים רגשיים וכלכליים. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מסתמן שבנסיבות האחרונות חלה מגמת שיפור ונאשם 2 אף מכיר בדפוסיו המכשילים. במקרים אלה המליץ שירות המבחן להסתפק, בעניינו של נאשם 2, בענישה שנייה יהיה לשאתה בדרך של עבודות שירות.

.ה. עיקר הריאות לקביעת העונש:

עמוד 5

15. כראיות לקביעת העונש הגיע ב"כ המאשימה את מתקבלי המידע הפלילי של הנאים. מתקבלי ה啻וד הפלילי של נאשם 1 (ע/1) עולה כי לנאשם זה 23 רישומים פליליים קודמים, החל מבית המשפט לנעור. נאשם 1 הורשע בעברו בגין של עבירות רכוש ואלימות, ונשא מספר עונשי מאסר בפועל. עם זאת, הרשות הקדמתה الأخيرة של לנאשם 1 היא משנת 2010. מתקבלי ה啻וד הפלילי התובורתי של לנאשם 1 עולה כי לנאשם זה 25 רישומי תעבורה קודמים, שחלקם מהשנתיים האחרונות (2018 עד 2020).

16. מתקבלי ה啻וד הפלילי של לנאשם 2 (ע/2) עולה כי לנאשם זה 18 רישומים פליליים קודמים. גם לנאשם 2 הורשע בעבירות בגין של עבירות, רובן בתחום הרכוש והסמים, ונשא מספר עונשי מאסר בפועל. עם זאת, הרשות הקדמתה الأخيرة של לנאשם 2 היא משנת 2013. גם לנאשם 2 קיימים 25 רישומי תעבורה קודמים.

17. מטעם ההגנה הוגשה, כראיה לקביעת העונש, אוסף מסמכים רפואיים בעניין מצבו הרפואי של לנאשם 1 (ס/1). יש לציין, כי ביום 27.11.21 אושפז הנאשם לאחר התוקף ונגרמו לו שבטים, לרבות בפנים. נגד התוקף הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים, בת"פ 19365-12-21 (ר' במסגרת בקשה מס' 75).

. עיקר טיעוני הצדדים

18. בטיעונו לעונש חוזר ב"כ המאשימה על עובדות כתוב האישום (המתקן בשלישית), בהן הודה הנאים, ועל שרשת העבירות שבביצועו הורשעו. ב"כ המאשימה הדגישה כי באישום הראשון קיבלו הנאים לידיהם, במרמה, סכום כסף נכבד של 300,000 ל"נ, כאשר אם העסקה הייתה יוצאה אל הפעולות הסכום היה גדול בהרבה; והכל בתמורה לנכס מקרקעין שאינו שייך לנאים.

19. ב"כ המאשימה עמד על הערכות החברתיים, שנגעו כתולדה ממיעשים אלה של הנאים, ובهم ההגנה על חופש הרצון, הפעולה והבחירה של נפגעי העבירה, כבוד האדם, קניינו ורכשו. עוד ציין ב"כ המאשימה את נסיבות החומרה שבמעשי הנאים, ובهم התכוון המוקדם, כמו גם העבודה שמדובר בשרשרת מתמשכת של מעשים וביהם זיוף מסמכים והתייצגות בכזב.

20. על אף הדמיון בין עובדות האישום הראשון והאישור השני וסימוכות הזמן ביןיהם, ועל אף שמדובר בתכנית עברית אחת, עתר ב"כ המאשימה לקבעת מתחמי עונש נפרדים נוכח העובדה שמדובר בנכים שונים ובمتלוננים שונים. בנסיבות אלה ותוך הפניה לפסיקה עתר ב"כ המאשימה לקבעת מתחם עונש הולם באישום הראשון בין 18 חודשים מאסר לבין 36 חודשים מאסר; ובאישור השני (לנאשם 1 בלבד) בין 9 חודשים מאסר לבין 18 חודשים מאסר; והכל לצד עונשה נלוית.

21. אשר לגזרת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש הולמים ציין ב"כ המאשימה את ההודהה בעבודות כתוב האישום, הגם שניתנה רק בשלב מאוחר יחסית של ההליך. עוד ציין ב"כ המאשימה כי יש להתחשב בכך שהסכום אותו קיבלו הנאים באישום הראשון הושב למטלון, וכן במצבו הרפואי של לנאשם 1. עם זאת הוסיף ב"כ המאשימה וטען כי מצבו של לנאשם 1 אינו גורע כנטען על ידי ההגנה, והוא ראייה לכך שנאשם 1 ממש בבעירונות עבירות תעבורה תוך נהיגה ברכב. ב"כ המאשימה הדגיש עוד כי אין לזקוף לזכות הנאים את חלוף הזמן, כאשר העיכובים בשימוש התייך נגרמו בשל בקשות ההגנה ובמיוחד בשל היעדרוותו של לנאשם 1 מדיניות רבים.

- ב"כ המאשيمة התייחס כאמור בתסקירותו לשירות המבחן ולהמלצתה השילילת בעיקרה בעניינו של נאשם 1. גם בעניינו של נאשם 2 טען ב"כ המאשيمة כי עולה מההתסחים שהסיכון עולם משמעותית על גורמי הסיכון. מכל מקום, מדובר בנאשימים שלחוובתם עבר פלילי מכבד ומשמעותי, ובנסיבות אלה לא ניתן לגזר את דין ברף התחthon של מתחמי העונש הホールמים. בסופה של דבר עתר ב"כ המאשيمة למקם את נאשם 1 בתחום השלישי של השלישי העליון לגבי כל אחד מהמתמחמים, ולהשיט עליון עונש מאסר אחד, בשני האישומים, לתקופה של שלוש שנים. את נאשם 2 עתר ב"כ המאשيمة למקם באמצעות המתחם לגבי האישום הראשון, ולהשיט עליון עונש של 27 חודשים מאסר.
- עוד עתר ב"כ המאשيمة להשתת ענישה נלוות הcolaלה מאסרים מותנים וקנס כספי בשיעור של 50,000 ₪ בהתאם להסכמות בהסדר הטיעון, כאשר נוכח תקופת המאסר לה עותרת המאשيمة ניתן להסתפק בכך. בשל העובדה שסקום המרימה הוחזר למתלוון באישום הראשון ולנפגעים הנוספים לא נגרם נזק כספי מוחשי, עתר ב"כ המאשيمة לפיצוי סמלי בלבד לנפגעי העבירה.
- רק בסיפה לטיעוני, ובתגובה לדברי ב"כ הנאשימים, התייחס ב"כ המאשيمة לגור הדין שנית בתיק המקובל, כאמור בעניינים של ג'קסון ועזרא. ב"כ המאשيمة אישר כי העונשה שהושתה שם הייתה "מקלה בהרבה" מהעונשה לה עתר לפני, אך הוסיף וטען כי האבחנה נעוצה בחלוקת הקטן יותר של ג'קסון ועזרא בפרשה - כאשר הנאשימים דנא הם מחוללי העבירות - כמו גם בנסיבות האישיות המייחדות של הנאשימים בתיק המקובל.
- ב"כ הנאשימים, מצד אחד, מתח ביקורת על טיעון ב"כ המאשيمة, במיוחד בהיעדר התייחסות של ממש לסוגיות איחודות העונשה. זאת, בפרט נוכח הפער המשמעותי בין עתירת ב"כ המאשيمة לפניו לבין ההסכמות העונשות (לענין מתחמי העונש הホールמים) אליהם הגיעו הצדדים בתיק המקובל. ב"כ הנאשימים עיר לחומרת העבירות שבגין הורשו מרשיין, אך לשיטתו אין היגיון או צדק בכך שבתיק המקובל נתבקש "עונש שונה לחלווטין" מזה המתבקש כאן (בפרוטוקול, עמ' 186, שורה 10). ב"כ הנאשימים הוסיף וטען כי ג'קסון הוא שהתחזה והוציא לפועל את המרימה, כאשר לחובתו עבר פלילי עשיר (בעניין אחרון זה מדובר בטעות, שכן בגור הדין בתיק המקובל צוין שלג'קסון לא היה הרשות קודמות).
- עוד הדגיש ב"כ הנאשימים את נסיבות הקלה במקרה דנא, ובראשן ההודאה ונטילת האחריות, כמו גם השבת הכספיים באישום הראשון; וזאת לפני הגשת כתב האישום ושלא במסגרת ניסיון של הנאשימים לקבלת הקלה עונשת. אמנם הודהת הנאשימים ניתנה רק לאחר שנশמעו מרבית ראיות המאשيمة, אך התקיונים המהותיים שנעורכו בכתב האישום (המתוון בשלישית) מלמדים כי לא מדובר בניהול-סרך של ההליך. בנוסף, מצבו הרפואי של נאשם 1 הוא אכן רע ומר, ומדובר בנאשימים שהוא בבחינת שבר כל. זאת, הן כעולה מהתייעוד הרפואי שהוגש (ס/1) והן מהעובדה שנאשם 1 נפל לאחרונה קרובן לתקיפה חמורה, שבגינה הוגש כתב אישום נגד התוקף. במקרים אלה, שליחת נאשם 1 למאסר בפועל עלולה אף לסקן את חייו.

- ב"כ הנאשימים הוסיף וטען כי גם שלחוובת שני הנאשימים עבר פלילי מכבד, מדובר בעבר פלילי ישן מאוד, בן עשור ויותר, כאשר בשנים האחרונות נמנעו הנאשימים מביצוען של עבירות נוספות כלשהן. אשר לנאשם 2 הדגיש ב"כ הנאשימים את המלצת שירות המבחן להשתת ענישה, שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות, תוך שהוסיף כי שליחתו לכלא לא תשרת כל אינטרס למעט יצר הנקמנות. יתר על כן, לשיטת ההגנה חלקו של נאשם 2 בפרשה הוא הקטן ביותר בפרשה. במקרים אלה חזר ב"כ

הנאשמים ועתר להימנע מהטלת עונשי מאסר בפועל, על שני הנאשמים.

- .28. לבסוף הנאשמים, בדברם האחרון לעונש, הביעו התנצלות וחרטה (בפרוטוקול, עמ' 187).
נאשם 2 הוסיף והדגיש כי ביום הוא פושע בדרך שונה לחולוטין.

.2. **קבעת מתחמי העונש הולמים:**

- .29. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילת, את מתחם העונש ההולם לכלaira עברייני שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
- .30. בפרשא דנא, בעניינו של נאשם 1 מדובר בשני אישומים העוסקים בעסקאות שונות. עם זאת, ועל אף אין מחלוקת, לא זו בלבד שמדובר בסמיכות זמניות אלא גם - ובעיקר - בתכנית עבריינית אחת. בנסיבות אלה, על פני הדברים מדובר ב"airaע" עברייני אחד ואין צורך להרחיב בדבר.
- .31. אשר לערכיהם החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. בפסקה הוטעמה לא אחת החומרה הרבה הטמונה בעבירות מרמה בעסקאות מקרקען, אשר מתייחסות במספר היבטי חומרה מצטברים:
- ראשית**, בתחום העברייני המובנה, בשל הצורך בזיהוף של מסמכים רשמיים ושימוש ב"אנשי קש".
- שנייה**, בהיקף הכספי הניכר של המרמה, בשל הערך הגבוה של מקרקען, שכתולדה הימנו נגזרים במקרים רבים גם נזקים רגשיים-נפשיים לקורבנות העבירה.
- שלישית**, בפגיעה באמונות מרשם המקרקען, שהיא בבחינת אבן יסוד להגנה על הקניין.
- .32. לפיכך נקבע בפסקה, שוב ושוב, כי בכgon דא יש לנוהג בנסיבות עונשה מחרמיה, בהטלת עונשי מאסר בפועל לנשיאה מאחרוי סורג ובריח. כך נקבע גם בפסקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה, הגם שם נדונו מקרים חמורים מענינו (ר', דרך משל, בת"פ (מחוזי ב"ש) 19695-04-19 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (25.02.2020) ובאסמכתאות המפורטות שם).
- .33. כעולה מעבודות האישום הראשון, בהן הודה הנאשמים, הנאים שלפנים שהגו את תוכנית המרמה שבמסגרתה ביקשו למכור נכס מקרקען לא להם, בעבר בצע כסף. במסגרת התכנית העבריינית פנה נאשם 2 לעזרה, על מנת שהלה יגיס בעבר הנאים איש קש, ואילו נאשם 1 ניגש יחד עם איש הקש שגיס (ג'קסון) על מנת שהלה יצטלם לצורך הפקת תעוזת זהות מזויפת; תעודה שני הנאים - באמצעות אחר זהותו אינה ידועה - זייפו. בהמשך קיימו הנאים פגישות לשם קידום ביצוע העבירות, כמפורט בעבודות האישום הראשון, עד שנחתם הסכם מכיר מקרקען בין איש הקש לבין המתלוון. נאשם 1 קיבל לידי סכום כולל של 300,000 ₪, ומתוכו שילם לעזרה ולג'קסון 5,000 ₪ בעבר חלקם. לאחר מכן העביר נאשם 1 סכום זהה לנאשם 2. בשלב מאוחר יותר השיבו הנאים למTELוון את הכספי שנטקבלו ממנו, אך זאת רק לאחר שהלה חשד במרמה והגיש תלונה במשטרה.
- .34. עניין לנו, אפוא, בתכנית מרמה מתוחכמת וחומורה, שלא מללא חשודותיו של המתלוון הייתה גם יצאת אל הפעול באופן מלא ומסתיימת בקבלת מרמה של סכום כסף עצום. חלקם של הנאים היה ללא ספק גדול ומשמעותי בהרבה מחלוקת של ג'קסון ועזרא, שכן ג'קסון שימש כאיש קש בלבד ואילו

עוזרא היה המגיס של איש הקשומי שהסיע אותו למקומות המפגש. אין מקום אפילו לגזר גזירה שווה בין ג'יקסון ועוזרא לבין הנאים שלפניו, שהיו הדומיננטיים בפרשה. יחד עם זאת, מקובל עלי טיעון ב'כ הנאים לעניין חשיבות עיקרון השווין בענישה, מובן זה שגם בהינתן הפעורים בין תפקידי המשתתפים השונים יש משמעות לעונייה שהוטלה על המשתתפים האחרים, ופשיטה כי לא ניתן להתעלם ממנה בעת גזירת הדין.

- .35. בהתחשב מכלול שיקולים אלה, וכן בנסיבות העונייה הנהוגה (השווא למשל ת"פ 11-12-11 54996 מדינת ישראל נ' רפאלי (24.04.2014); עפ"ג (מחוזי ת"א) 47845-05-14 רפאלי נ' מדינת ישראל (15.09.2014)), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין שנת מאסר בפועל לבין שלוש שנים), אני קובע את מתחם העונש ההולם, באישום הראשון, בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 30 חודשים מאסר בפועל.
- .36. נאשם 1 הואשם גם באישום השני, שעוניינו בהמשך אותה תכנית עבריתנית, הפעם בניסיון למכור נכס מקרקעין באשקלון, שובי תוך שימוש בג'יקסון כאיש קש וזיוף תעודה זהות, בהתאם. נאשם 1 וג'יקסון אף נפגשו עם עורך-דין, לצורך קידום התכנית, פגשה בה חותם ג'יקסון על יפי כות, כביכול היה הבעלים של המקרקעין האמורים. עם זאת, התכנית לא יצאה אל הפועל ומילא לא נתקבל בגין מאומה.
- .37. כפי שכבר צוין מדובר באותה תכנית עבריתנית, ובנסיבות זמינים, ועל כן שני האישומים הם בבחינת אירוע עבריני אחד. לפיך, ועל רקע כל האמור לעיל, בין אירוע אחד זה - הכול כאמור את שני האישומים - אני קובע בעוניינו של נאשם 1 מתחם עונש הולם שבין 14 חודשים מאסר בפועל לבין 34 חודשים מאסר בפועל.

גזירת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש ההולם:

- .38. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזר את עונשו של הנאים בתוך מתחם זה - כמעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנווית בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.
- .39. אשר לנאים שלפניי, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשם הם ככללו:
- ଉברם הפלילי של הנאים** - לשני הנאים עבר פלילי מכבד, גם בעבירות רלוונטיות, ואף עונשי מאסר בפועל שנגزو עליהם בעבר לא הרתינו אותם מלשוב ולבצע את העבירות מושא כתוב האישום. עם זאת, יש גם להתחשב בכך שלגביו שני הנאים מדובר בעבר פלילי ישן, מלפני עשור או יותר.
- הפגיעה של העונש בנאים ובמשפחותיהם** - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאים וביכוליםם להתפרק, ומילא גם במשפחותיהם. בהקשר זה יש גם לציין את מצבו הרפואי המורכב של נאשם 1, לרבות בגין כך שהותקף ונפצע ביום 27.11.21. מצב רפואי זה יקשה על נאשם 1, ללא ספק, לשאת את עונש המאסר.

הודאה ונטילת אחריות - הנאים הודיעו בעבודות כתוב האישום (המתוקן בשלישית) ונטלו בפני בית המשפט אחריות על מעשיהם. מדובר בהודאה שניתנה אمنם בשלב מאוחר יחסית של ההליך, לאחר שנשמעו מרבית ראיות המאשימה. עם זאת, בהקשר זה יש להתחשב בכך שבסתופו של יום נערךנו תיקונים מהותיים לקלוה בכתב האישום, בעקבות הליך הגישור.

נתוניים האישיים של הנאים ונסיבות חייהם - בעניינים של שני הנאים הוגשו תסקרים שירות המבחן, שעיקריהם צוינו לעיל. מדובר בשני נאים שמנורחות התדרדרו לפליילים, אף נשאו בעברם מספר עונשי מאסר בפועל. עם זאת, מהתסקרים עולה אבחנה בין הנאים. בעניינו של נאם 1 התסخير הוא שלילי במהותו, כאשר שירות המבחן התרשם מנאש שאיינו נוטל אחריות, מORGEL בדף חסיבה שלו ומרמתים, מטעש מחומרת מעשי ונתלה במצבו הרפואי, תוך התנהלות קורבנית. בעניינו של נאם 2, להבדיל, נמצא נקודות זכות יתר, ושירות המבחן אף המליך להסתפק בענישה שניתן יהיה לשאתה בדרך של עבודות שירות.

מאמציו הנאים לתקן תוכאות העבירות ולפיצו על הנזק שנגרם בעטין - הנאים השיבו למתلون (באישור הרשות) את הכספי שנטבלו מידיו, בסך של 300,000 ₪. אמנם ההשבה נעשתה רק לאחר שהמתلون הגיע לתלווה במשטרתו, אך יש ליתן משקל מסוים לכך שההשבה נעשתה טרם הגשת כתוב האישום ושלא בתמורה להבטחה להקללה בדיון.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מעת ביצוע העבירות, בשנת 2016, כבר חלפו שנים. עם זאת, העיכובים המשמעותיים בניהול הלהיר - הן במסגרת ההליכים המקדמים והן במסגרת שמיית הריאות - נגרמו ברובם בשל היעדרויות מהדין, בעיקר של נאם 1, באופן שלא אפשר לניהל את המשפט כסדרו.

מכלול הניסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי בפרשה זו קיימת אבחנה בין שני הנאים, 40. ככללו:

בעניינו של נאם 2 - ولو לפנים משורת הדין ותוך התחשבות בהיבטים החשובים שבתסخير שירות המבחן, ניתן להסתפק בגזרת העונש ברף התחthon של מתחם העונש הולם בעניינו. עם זאת יוטעם, כי בעניינו של נאם 2 אין מקום לחrigga לכפ' קולה מתחם העונש הולם משיקולי שיקום, מה גם שהאמור בתסخير שירות המבחן בעניינו אינו מצדיק קביעה כזו.

בעניינו של נאם 1 - איוון נסיבות החומרה, לרבות אלה המשתקפות מהתסخير שירות המבחן, כמו גם נסיבות הקוללה, בפרט בכל הקשור למצבו הבריאותי, מביאות למסקנה כי יש לגזור את עונשו של נאם 1 ברבע התחthon של מתחם העונש הולם בעניינו. יוטעם, כי מצבו הרפואי של נאם 1 מצדיק כאמור קלה מסויימת בעונשו, אך לא מצדיק הימנעות מהטלת עונש של מאסר בפועל; כאשר חזקה על שלטונות שירות בית הסוהר כי יעניקו לנאם 1 כל טיפול רפואי שיידרש לו.

נותר אפוא לדון בענישה הכלכלית. מדובר בעבירות כלכליות ומילא יש להטיל ענישה כזו, כאשר הצדדים הסכימו לעתור במשפט לענישה שתכלול קנס כספי בסך של 50,000 ₪ לפחות על כל אחד מהנאים. מדובר בקנס כספי לא מבוטל, וכן עונשי המאסר בפועל הנגורים בזה על הנאים - שכאמור יפגעו ביכולתם להתפרקנס - איי מוצא מקום להכבד עליהם בקביעת קנסות מעבר לכך, קביעה העוללה להביא-למעשה להארכת תקופת המאסר הנגורת עליהם. בהמשך לכך, וכאשר גם המאשימה צינה שבנסיבות העניין אין מקום ליותר מאשר פיצוי סמלי לנפגעי העבירה, איי מוצא מקום לקבוע פיצויים. 41.

אשר על כן - ובהתחשב לשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

עמוד 10

על נאשם 1 -

(א) 19 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בהתאם לרשומי שירות בתי הסוהר, ביום על נאשם 1 להתייצב לנשיאות עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום עリcitת "מיון מוקדם" לנאשם 1 אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, אותו לא ישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר, עבירה לפי הוראות סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, או עבירה של התוצאותacadם אחר או קשירת קשר לביצוע פשע.

(ג) קנס בסך של 50,000 ₪, או שלושה חודשים מאסר תמורה. הকנס ישולם ב-25 תשלוםim חודשיים, שווים ורכופים, החל מיום 01.05.22 ובכל אחד בחודש של אחרים. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הকנס לפירעון מיד'.

על נאשם 2 -

(א) 12 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בהתאם לרשומי שירות בתי הסוהר, ביום על נאשם 2 להתייצב לנשיאות עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום עליcitת "מיון מוקדם" לנאשם 2 אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, אותו לא ישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר, עבירה לפי הוראות סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, או עבירה של התוצאותacadם אחר או קשירת קשר לביצוע פשע.

(ג) קנס בסך של 50,000 ₪, או שלושה חודשים מאסר תמורה. הוקנס ישולם ב-25 תשלוםim חודשיים, שווים ורכופים, החל מיום 01.05.22 ובכל אחד בחודש של אחרים. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הוקנס לפירעון מיד'.

כל שנותרו בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדונות שהופקדו מטעם הנאשמים, בהסכמה ההגנה יחולטו הפיקדונות לטובות תשלום הכספיות, כאשר הנאשמים ידרשו לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המציאות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, במעמד הצדדים.

